

61801/2024/KHK

KUKHK-17360/DS/2024-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-17360/DS/2024-3 DV

VYŘIZUJE: Mgr. Darina Vanická

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH/Odd. dopravy,

LINKA | MOBIL: 775 563 574

E-MAIL: dvanicka@khk.cz

DATUM: 14.06.2024

Počet listů: 14

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, S/10

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

(dále jen odvolatel“), proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, čj. MMHK/247026/2024/OP/Čih, sp. zn. eP/142/2024/OP/Čih, ze dne 18.03.2024.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 02.01.2024 v 09:53 hod., řídil v ulici Pardubická, u domu čp. 682/71, na úrovni křižovatky s ulicí Růžová v Hradci Králové, ve směru do centra města, osobní motorové vozidlo zn. Škoda Felicia, registrační značky , přičemž jím řízenému vozidlu byla, zařízením TruCAM v.č. TC010027, umístěným na GPS souřadnicích 15° 47' 25.54" E, 50° 12' 02.69" N, na vzdálenost 149,9 m, hlídkou Policie ČR naměřena rychlost 70 km/h v místě, kde je v obci dle zákona dovolená nejvyšší rychlost 50 km/h. Po odečtu tolerance odchytky v měření silničního měřidla ± 3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně, byla skutečná rychlost měřeného automobilu minimálně 67 km/h,

čímž daný limit překročil o 17 km/h.

Jednáním, kterého se tak dopustil, porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Za přestupek mu byl podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 2 000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

odvolání zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, čj. MMHK/247026/2024/OP/Čih, sp. zn. eP/142/2024/OP/Čih, ze dne 18.03.2024, potvrzuje.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (*„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla, překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h“*).

Jednáním měl odvolatel porušit § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (*„V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h“*).

Odvolatel dne 02.01.2024 v 09:53 hod., řídil v ulici Pardubická, u domu čp. 682/71, na úrovni křižovatky s ulicí Růžová v Hradci Králové, ve směru do centra města, osobní motorové vozidlo zn. Škoda Felicia, registrační značky , přičemž jím řízenému vozidlu byla, zařízením TruCAM v.č. TC010027, umístěným na GPS souřadnicích 15° 47' 25.54" E, 50° 12' 02.69" N, na vzdálenost 149,9 m, hlídkou Policie ČR naměřena rychlost 70 km/h v místě, kde je v obci dle zákona dovolená nejvyšší rychlost 50 km/h. Po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla ± 3 km/h

při rychlostech do 100 km/h včetně, byla skutečná rychlost měřeného automobilu minimálně 67 km/h, čímž daný limit překročil o 17 km/h.

II. Argumenty a námítky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel dne 19.04.2024 odvolání, ve kterém uvedl, že:

se odvolává proti:

- nejasné identifikaci orgánu, který vedl řízení, jež předcházelo rozhodnutí
- správnímu trestu pokuty
- povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku
- nejasné identifikaci všech vyjmenovaných institucí v rozhodnutí
- nejasné pravomoci a kompetencí všech oznámených institucí/orgánů

Odvolatel dále uvedl:

„Rozhodnutí napadám v plném znění a celém jeho rozsahu pro neprůkazné kompetence k vedení jednání ze strany nejasné identifikace zasílajícího rozhodnutí, kterým je údajný odbor přestupků pod záštitou Statutární město Hradec Králové, údajný Krajský úřad Královo Hradeckého kraje a údajná Policie ČR Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, údajné Ministerstvo vnitra či zmíněná údajná Celní správa. Vaše vyjádření v rozhodnutí je zcela zavádějící, neúplné a účelové řízené. Obsahuje neúplnosti ve výpovědi, tak i v postupu údajné policie tedy dvojice/entit. Vydané rozhodnutí neposkytuje dle zákona právní náležitosti (níže uvedeny důvodné pochybnosti s citací) a také neposkytuje důkazy o způsobilosti vést taková jednání. Domnívám se, že se tímto jednáním naplňuje skutková podstata § 209 bod 1, Trestního zákoníku 40/2009 Sb., neboť zaslané dokumenty obsahují zavádějící identifikaci zmíněných orgánů, ale i zcela prokazatelně doložené zpochybnění pravosti informací, které s poukázáním na jinou realitu byly uvedeny v zaslaném dokumentu s názvem rozhodnutí. Vzhledem k výrokům uvedených v rozhodnutí k mé bytosti a porušení mých základních, nezczitelných práv je na místě připomenout Ústavní zákon č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. a ústavního zákona č. 295/2021 Sb. LISTINU ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součást ústavního pořádku České republiky, především čl.1, čl.10, LISTINY PRÁV A SVOBOD. Toto právo jsem uplatnil a zcela konkrétně zdůvodnil jasně směřovaných dotazech na jednatele p. Roberta Čihala, aby se vyjádřil a zaslal potřebné dokumenty. Citace vašeho vyjádření: Na toto obviněný reagoval zaslaným dokumentem, který je nesrozumitelný ve vztahu k projednávané věci, kdy obsahuje řešení obchodních vztahů neznámé firmy, která nemá s řešením přestupku nic společného. Dále v dokumentu je označována oprávněná úřední osoba (referent Robert Čihal) jako jednatel vymyšlené obchodní společnosti...

Jestliže jsou pochybnosti o identifikaci orgánu i o jeho působnosti s poukázáním na zasílání dokumentů, které nevykazují náležitosti dle zákona 300/2008 Sb. o elektronizaci, mohu tímto konstatovat, že důvěra v elektronickou komunikaci musí být na důvěře podle zákona 297/2016 Sb. a tu díky zjištěným, prokázaným a doloženým skutečnostem nemám. O pravosti údajného správního orgánu jsou pochybnosti na základě předložených důkazů, neboť je průkazné, že se údajný správní orgán nadržuje ani dle vlastních pravidel, jež mají zajistit nestranné a nezaujaté

vystupování a současně posoudit důvodné námitky. Také tento údajný správní orgán nepředložil všechny dostupné důkazy, které zákon ukládá. Rovněž má i tento správní orgán vystupovat v pravdě i ve cti, což jako důkaz slouží zaslané dokumenty údajného správního orgánu. Výše uvedení údajní referenti z údajného správního orgánu nabyly vnitřního přesvědčení, že raději budou pátrat v hledání duševního zdraví pro ně cizího člověka (nikoliv osobu nebo občana), než ověřit zaslané informace. Cizí subjektivní názor v takovém případě vykazuje jednostranné jednání bez ohledu na fakta v porušování práva a defakto vychází s verdiktem dle svého vlastního úsudku. Zákon č. 89/2012 Sb. §84 - Zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením. Také má člověk právo na duševní a tělesnou integritu dle zákona 89/201 Sb. § 77, §78, §81 a §91 Člověk je nedotknutelný. Jestliže se porušují základních lidská práva, odkazují se na čl.10 Ústavy České republiky, který v případě porušení tzv. vnitrozemských práv odkazuje na platně uzavřené Mezinárodní smlouvy. Ty jsou volně přístupné i v zahraničí v plném znění v několika jazycích včetně odkazů na další významné dokumenty v podobě konvencí a deklarací upravující tato nezczizitelná práva pro případ, že bude mylně nakládáno s právy jednotlivce – vzhledem k obsáhlosti nelze všechny vložit.

Rovněž je platné Přirozené právo, které je nepsané, věčné, univerzální a nezávislé na státu, jehož podstatou je obecná rovnost všech lidí, požadavek spravedlnosti a zákaz diskriminovat kteroukoli lidskou bytost. Vychází z právního dualismu, předchází pozitivní právo a je mu nadřazeno.

Přirozený zákon má základ ve skutečnosti, v přírodě a je souborem univerzálních, člověkem nevytvořených, závazných a neměnných podmínek, které řídí důsledek chování bytostí se schopností celostní inteligence, který je také znám jako MORÁLNÍ ZÁKON. Vzhledem k tomu, že se jako člověk necítím být vinen, může mít námitky, výroky i soudy pouze Bůh - Stvořitel za mé životní konání.“

Odvolatel dále žádá o poskytnutí informací dle § 2 zákona 106/1999 o svobodném přístupu k informacím.

Odvolatel dále uvedl: „Následně předkládám důkazy, které jsou volně dostupné: Město Hradec Králové – mezinárodní registr obchodních společností. I když jde prokazatelně o společnosti, přesto údajný přestupkový orgán tvrdí neexistenci. Již z povinnosti by měl údajný přestupkový orgán jednat v souladu se zásadou materiální pravdy a zajistit podklady co nejpřesněji, aby nebyly žádné důvodné pochybnosti o jeho pravosti. Jakékoliv rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci či předložených důkazů. Proto průkazně údajný správní orgán usoudil, že zaslaná argumentace vykazuje nesrozumitelné vyjádření, aby nemusel konat na základě dodaných důkazů či zcela ignorujícím skutkem uzavřel záležitost po svém.“

Odvolatel dále uvedl, že je irelevantní argumentace z roku 2017, tedy po sedmi letech, která právě vykazuje ono nesouvislé řízení. Jestliže byl učiněn přestupek, bylo za něj vše vykonáno a tím i ukončeno, tedy nemá žádné souvislosti. Proto se domnívá že použitá argumentace v podobě zprostředkování od jiného obchodního subjektu naplňuje § 329 Zneužití pravomoci úřední osoby bod 1 odst. a, b trestního zákoníku 40/2009 Sb. Údajný správní orgán nemohl nicneříkající vyjádření brát jako námitku k řízení, proto provedl ústní jednání a dokazování bez přítomnosti údajně obviněného, neboť údajně obviněný nevyužil svého práva se k věci vyjádřit a popřípadě navrhnout důkazy nebo činit jiné návrhy. Avšak údajně obviněný člověk a majitel obchodní

společnosti dle výše uvedených údajů zpochybnil identifikaci a pravost všech zúčastněných věst jakékoliv jednání, používání a vymáhání zákonů prostřednictvím soukromých obchodních společností, neboť je v tomto jednání spatřeno naplnění skutkové podstaty.

Odvolatel dále popisuje, proč policie nemůže používat název Policie a odkazuje na zákon o policii České republiky a dále uvedl: *„Dle zasláního popisu v údajném rozhodnutí vše nasvědčuje na událost, které vypovídá o účelovém omezení v jízdě na cestě k lékaři a to bez jmenovaných osob uvedených v dokumentu. Tyto osoby byly genderově vyvážené jako žena a muž. Na sobě měli oblečení, které lze volně zakoupit v internetovém prostředí, protože dle vyhlášky č. 122/2015 Sb. nebylo možné na místě určit pravost osob, jež odmítli prokázat svoji totožnost. Pokud by se jednalo o údajnou státní policii, bylo by její jednání v souladu se zákonem 361/2000Sb § 2 vymezení pojmů, bod m, který jasně vypovídá, jak se chovat v silničním provozu. Také by jako pravý státní policista znal své povinnosti dle § 6“*

Odvolatel dále namítl, že dle fotografií z místa omezení je patrné, že byl omezen nejen společně se svědky, ale i další jedoucí vozidla na nepřehledném místě, kterým je zatáčka u železničního přejezdu. Omezení v jízdě i silničního provozu učinila obchodní společnost vedená v Mezinárodní obchodní databázi využívající vozidlo s SPZ . Přitom zákon č. 361/2000 Sb. §18 bod 2 *sděluje*: Řidič nesmí a) snížit náhle rychlost jízdy nebo náhle zastavit, pokud to nevyžaduje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Místo omezení v jízdě i provozu na ulici Pardubická v Hradci Králové. K jednání policie dále uvedl: *„Osoba či entita s číslem 307572 činila velmi nevybíravým způsobem závěry o opilosti, dožadovala se dokladů a na odpověď, že je v autě vezen člověk blízký k lékaři usoudila, že nejde o ohrožení života. Z tohoto jednání vyplývají pochybnosti o údajné státní policii, neboť ta by znala zákon o Policii ČR § 63, který taxativně definuje oprávnění policisty v souvislosti s prokázáním totožnosti. Znění uvedeného paragrafu se netýká tzv. citlivých údajů! Tzv. citlivé údaje lze získat pouze se souhlasem člověka, nikoliv vlastním úsudkem. Druhý údajný policista proti tomuto jednání nezakročil a dle stavu a vystupování se mohu taktéž domnívat, že tyto entity bylo pod vlivem návykových látek. Lékařské vzdělání policistů podle § 34 odst. 2 zákona č. 95/2004 Sb. nebylo na místě ani v údajném rozhodnutí předloženo. Bohužel ani já nejsem lékař, proto nemohu vědět zda dotyčný člověk je v ohrožení, zvláště když si stěžuje na bolesti míst důležitých orgánů a to na základě svého předchozího i současného zdravotního stavu. Nemám právo a nejsem povinen nikomu i s ohledem na GDPR poskytovat soukromé citlivé údaje spolujezdců - Zákon č. 89/2012 Sb. §84 - Zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením. Své životní jednání proto vždy přizpůsobuji aktuálním životním situacím, vlastnímu uvážení a bdělého úsudku. Jsem Člověk obdařený duší, rozumem i řečí jednacím v pravdě i cti. Osoba/entita s číslem 307572 se v zápalu dění dožadovala totožnosti přítomných svědků. Žádný zákon ani předpis neurčuje, že se musí někdo ztotožnit, zvláště když ani jedna osoba/entita nedokázala citovat znění zákona o totožnosti na prostou otázku svědka. Pokud by to byla státní policie, zajisté by citovali znění zákona v celém jeho rozsahu. Proto bylo více než jasné, že jsme byly předmětem účelu zastavení. V logickém souzení stavu věci jsem vyzval k totožnosti osoby/entity, které se prezentovali pod svým inventárním číslem – viz fotografie výše. Rovněž nebylo místně možné určit jejich totožnost a pravost uvedení v identifikaci v rozhodnutí. Je všeobecně známo, že pokud se jedná o armádu či policii je personální rozdělení členů těchto*

složek vždy podle jména a hodnoty jednotlivce. Z vlastní zkušenosti vím, že nadřízený ve složkách vždy volá hodnotí a jménem nikoliv inventárním číslem. Také je známo, že volání kohokoliv podle inventárního čísla probíhalo v době koncentračních táborů. Doklady které byly citovány v údajném rozhodnutí nemají Českou státnost – pouze vypsanou slovně, neboť absentuje Český státní znak. Zvláště OP je v rozporu se základní listinou práv a svobod, s rodným listem i zápisem v matriční knize. Evropská unie – společenství, není stát a nemá státní příslušnost. Její znak uchovává zcela jiný význam než je veřejnosti prezentován. Na místě omezení v jízdě a silničního provozu nebyla předložena fotografie přestupku ani žádný jiný záznam současně s dokumentací měřícího přístroje, přesto, že ji musí údajná policie mít u sebe. Proto následné doplnění těchto údajů jsou bezpředmětné a nepoužitelné z důvodu nemožnosti kontroly na místě porušení postupu údajné policie, jež mne společně se svědky omezila v jízdě. V rámci šetření jsou důkazy, o které se opíráte jednostranné a nebyly na místě doloženy včetně podkladů k prokázání pravosti i jejich oprávněnosti s jejich postupy. Podle zákona č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích je možné nepravdivé či zavádějící informace právně postihovat.“ Dále cituje a vykládá zákony.

Odvolatel žádá do 15 dnů od doručení tohoto odvolání na základě výše citovaného zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím předložit veškeré požadované dokumenty k průkazné identifikaci všech vyjmenovaných, včetně jejich pravomocí.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 19.04.2024, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska předán dne 14.05.2024.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli do datové schránky dne 15.04.2024, odvolání bylo podáno dne 19.04.2024, tedy v zákonné lhůtě.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu,

tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

V „Oznámení přestupku“ Policie ČR, Dopravní inspektorát Hradec Králové, čj. KRPH-856-1/PŘ-2024-050206, je uvedeno, že odvolatel dne 02.01.2024 ve 09:53 hodin řídil v obci Hradec Králové, v ulici Pardubická, ve směru do centra, v úseku kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Felicia, registrační značky 4H9 1935, přičemž mu byla naměřena rychlost jízdy, po odečtení odchylky 67 km/h. Podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, porušení §18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Součástí spisové dokumentace je Oznámení přestupku Policie ČR, Dopravního inspektorátu Hradec Králové, čj. KRPH-856-1/PŘ-2024-050206 ze dne 10.01.2024, Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, které odvolatel odmítl podepsat, Záznam přestupku pořízený silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM II, v. č. TC010027, vč. snímku č. 847 ze dne 02.01.2024 čas 09:53:37, fotodokumentace odvolatele u vozidla, Ověřovací list č. 8012-OL-70646-23 silničního rychloměru LTI 20/20 TruCam II, výrobní číslo TC010027, s platností ověření do 08. října 2024, osvědčení o proškolení stržm. Lukáše Daňka k obsluze silničního rychloměru LTI 20/20 TruCam a úřední záznam. Správní orgán I. stupně doložil do spisového materiálu výpis z evidenční karty řidiče, kartu vozidla, plánek místa měření a protokol o ústním jednání a dokazování bez přítomnosti odvolatele.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 18.01.2024 oznámil odvolateli zahájení řízení a poučil ho o právu požádat o nařízení ústního jednání. Písemnost byla odvolateli doručena datovou schránkou dne 19.01.2024.

Dne 24.01.2024 byla správními orgánu I. stupně doručena Výzva k odstranění právních vad.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 29.01.2024 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 29.02.2024 a současně ho poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu v závěru ústního jednání. Písemnost byla doručena odvolateli datovou schránkou dne 29.01.2024.

Dne 01.02.2024 bylo správními orgánu I. stupně doručeno vyjádření k předvolání.

Ve stanoveném termínu dne 29.02.2024, proběhlo ústní jednání a dokazování bez přítomnosti odvolatele, který se k ústnímu jednání bez omluvy nebo důležitého důvodu nedostavil. O tomto byl sepsán protokol o ústním jednání.

Dne 15.04.2024 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo odvolateli doručeno datovou schránkou dne 15.04.2024. Dne 19.04.2024 bylo podáno odvolání, tedy v zákonné lhůtě.

K nyní projednávanému přestupku odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se předmětného přestupku ze dne 02.01.2024, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, kde je zákonem stanovená nejvyšší dovolená rychlost

jízdy 50 km/h o 17 km/h, bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policie ČR a předloženém spisovém materiálu, včetně fotodokumentace. Předmětné vozidlo bylo hlídkou Policie ČR zastaveno a totožnost řidiče (odvolatele) byla ověřena na základě předložených dokladů.

Odvolací orgán po přezkoumání spisové dokumentace konstatuje, že to, že odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h o 17 km/h, bylo Policií ČR, Dopravním inspektorátem Hradec Králové, řádně zadokumentováno v oznámení o přestupku čj. KRPH-856-1/PŘ-2024-050206 a v záznamu přestupku vč. snímku měření, pořízeného silničním laserovým rychloměrem typ LTI 20/20 TruCAM II, v. č. TC010027, vč. snímku č. 847 ze dne 02.01.2024 čas 09:53:37, Ověřovacím listem č. 8012-OL-70646-23 a osvědčením o proškolení policisty stržm. Lukáše Daňka, který měření prováděl. Vozidlo odvolatele bylo zastaveno hlídkou Policie ČR po provedeném měření a v řidiči byl ztotožněn odvolatel. Byla provedena fotodokumentace řidiče u vozidla.

K samotnému provedenému měření odvolací orgán uvádí, že po prostudování spisové dokumentace shledal, že ve správním spisu se nachází Ověřovací list č. 8012-OL-70646-23 silničního rychloměru LTI 20/20 TruCam II, výrobní číslo TC010027, s platností ověření do 08. října 2024, vystavený Českým metrologickým institutem, pracoviště Laboratoře primární metrologie, V Botanice 4, 150 72 Praha 5, z něhož vyplývá, že měřidlo: Silniční laserový rychloměr LTI 20/20 TruCAM II, výrobní číslo TC010027, byl ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Ověření provedl Ing. Enrico Buttoraz, metrolog.

Podle § 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, účelem zákona je úprava práv a povinností fyzických osob, které jsou podnikateli, a právnických osob (dále jen „subjekty“) a orgánů státní správy, a to v rozsahu potřebném k zajištění jednotnosti a správnosti měřidel a měření. Ze zákona o metrologii dále vyplývá, že státní metrologickou kontrolou měřidel se pro účely tohoto zákona rozumí schvalování typu měřidla, prvotní a následné ověřování stanoveného měřidla a certifikace referenčních materiálů. Subjekty, které vyrábějí nebo opravují stanovená měřidla, popřípadě provádějí jejich montáž, jsou povinny podat žádost o registraci Českému metrologickému institutu (§ 19 zákona o metrologii). Stanovená měřidla jsou měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam pro stanovení sankcí, poplatků, tarifů a daní (mezi nimi jsou pod položkou 2.2.1 i silniční rychloměry používané při kontrole dodržování pravidel silničního provozu – viz příloha k vyhlášce č. 345/2002 Sb.). Před uvedením stanovených měřidel do oběhu má jejich výrobce, a po provedení opravy těchto měřidel opravce, povinnost zajistit jejich prvotní ověření (§ 10 odst. 1 citovaného zákona o metrologii). Ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Postup při ověřování stanovených měřidel stanoví ministerstvo vyhláškou. Ověřené stanovené měřidlo opatří Český metrologický institut nebo autorizované metrologické středisko úřední značkou nebo vydá ověřovací list anebo použije obou těchto způsobů. Grafickou podobu úřední značky a náležitosti ověřovacího listu stanoví ministerstvo vyhláškou. (§ 9 odst. 1, 2 zákona o metrologii).

Autorizovanými metrologickými středisky jsou subjekty, které Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „Úřad“), na základě jejich žádosti autorizoval k ověřování stanovených měřidel nebo certifikaci referenčních materiálů po prověření úrovně jejich metrologického a technického vybavení Českým metrologickým institutem a po prověření kvalifikace odpovědných zaměstnanců, nebo osvědčením o odborné způsobilosti vydaným Úřadem která je doložena certifikátem způsobilosti vydaným akreditovanou osobou (§ 16 odst. 1, věta první zákona o metrologii). Úřad autorizovanému metrologickému středisku přiděluje, popřípadě odnímá úřední značku pro ověření měřidla. V rozhodnutích a osvědčeních je autorizované metrologické středisko povinno uvést svůj název a připojit k podpisu otisk razítka autorizovaného metrologického střediska (§ 16 odst. 2 zákona o metrologii). Na rozhodování podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, se vztahují obecné předpisy o správním řízení, pokud tento zákon nestanoví jinak. O schválení typu měřidla nebo o certifikaci referenčního materiálu se namísto správního rozhodnutí vydává certifikát, o ověření stanoveného měřidla se namísto správního rozhodnutí vydává ověřovací list nebo se měřidlo opatří úřední značkou. Pokud na základě zkoušky nebyl vydán certifikát, ověřovací list nebo nebylo měřidlo opatřeno úřední značkou, nebo nebylo vydáno osvědčení o metrologické kontrole hotově baleného zboží, vydá se o tom rozhodnutí o zamítnutí ve správním řízení (§ 24 odst. 1 citovaného zákona).

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydalo vyhlášku č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, k provedení § 6 odst. 2, 3 a 9, § 8 odst. 2 a 5, § 9 odst. 1 a 2, § 16, § 19 až 21 zákona č. 505/1990 Sb. Ustanovení § 9 vyhlášky (vztahující se k § 16 odst. 1 zákona o metrologii) obsahuje bližší úpravu autorizace metrologických středisek, především, co musí obsahovat žádost (odst. 1) a kdy úřad může vydat rozhodnutí o autorizaci metrologického střediska (odst. 2), pokud žadatel splňuje podmínky pod písm. a) až e), přičemž pod písmenem d) je podmínka: nemá finanční nebo jiné zájmy, které by mohly ovlivnit výsledky metrologické činnosti, která je předmětem autorizace; v případě autorizace k následnému ověřování stanovených měřidel ověřovaných na místě používání a zároveň určených pro stanovení množství při přímém prodeji veřejnosti nesmí být autorizovaný subjekt uživatelem, výrobcem, opravcem, dovozcem ani distributorem těchto měřidel. Podle odst. 3 citovaného ustanovení Úřad při udělení autorizace vydá rozhodnutí o autorizaci a přidělí autorizovanému metrologickému středisku úřední značku ověření stanoveného měřidla. V podmínkách autorizace kromě základních požadavků a povinností stanoví zejména a) rozsah metrologické činnosti v rámci autorizace, b) specifikaci etalonů a dalšího přístrojového vybavení, se zajištěním jejich metrologické návaznosti, c) metodiky ověřování stanovených měřidel nebo certifikace certifikovaných referenčních materiálů ve vztahu k předmětu a rozsahu autorizace, d) seznam zaměstnanců zabezpečujících metrologickou činnost v rozsahu autorizace. V žádosti o akreditaci je totiž žadatel povinen, mimo jiné, předložit doklady o odborné způsobilosti zaměstnanců zabezpečujících metrologickou činnost podle podmínek stanovených úřadem a musí prokázat metrologickou, technickou a personální způsobilost k ověřování stanovených měřidel předložením k tomu zákonem stanovených osvědčení nebo osvědčení o akreditaci. Odvolací správní orgán nepochybuje o tom, že subjekt, který ověřovací list vydal, splňoval podmínky výše uvedené, včetně podmínky d) pro vydání rozhodnutí o autorizaci metrologického střediska příslušným úřadem, protože nemá finanční nebo jiné zájmy, které by mohly ovlivnit výsledky metrologické činnosti, která je předmětem autorizace. Měření rychlosti silničními

rychloměry používanými při kontrole dodržování pravidel silničního provozu provádí jiný subjekt.

Odvolací orgán dále uvádí, že snímek pořízený měřícím zařízením shledal dostatečně kvalitní a čitelný k prokázání, jaké vozidlo bylo změřeno. Z fotodokumentace je dále patrné, že záměrný kříž měřícího zařízení byl správně při měření rychlosti umístěn na příjíždějící vozidlo, přístroj jeho rychlost zaznamenal. Registrační značka měřeného vozidla je dobře čitelná (zejména v detailním snímku) a je nepochybné, že v uvedené dobu bylo měřeno skutečně vozidlo řízené odvolatelem.

Odvolací orgán se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že byly doloženy dostatečné důkazy k prokázání viny, a to ověřovací list rychloměru a snímek a videozáznam pořízený rychloměrem.

Odvolací orgán dále poukazuje na rozsudek NSS čj. 1 As 476/2018 – 32 „*Soud uznal jako procesní nedostatek ze strany žalovaného, že neprovedl navržené důkazy – 5 obrázků místa spáchání přestupku a návod k obsluze rychloměru. Na meritorní posouzení věci to však nemělo výrazný vliv. Případné provedení obrázků jako důkazu by nemělo za následek změnu určení místa spáchání přestupku. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 As 293/2018 – 19, a ze dne 28. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018 – 37, uvedl, že **námítka nedodržení návodu k obsluze nemůže věrohodně zpochybnit způsob změření rychlosti vozu. V rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017 – 42, byl pak opakovaně potvrzen princip, že není-li u laserových rychloměrů (který byl použit i v nyní posuzovaném případě) dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla není vůbec změřena.***“

Na základě shora uvedených skutečností dospěl odvolací správní orgán ve shodě se správním orgánem I. stupně k závěru, že v řízení před správními orgány nevyšla najevo žádná pochybnost o správnosti provedeného měření rychlosti vozidla odvolatele. K měření bylo použito zařízení, které bylo podrobena ověřovací zkoušce požadovaných metrologických vlastností, a toto měřidlo obsluhovala proškolená osoba. V průběhu řízení přitom nevyvstala pochybnost o tom, že by policista obsluhoval rychloměr v rozporu s Návodem k použití či zařízení vykazovalo jiné nestandardní chování. V řízení nebyla zjištěna žádná okolnost zpochybňující správnou funkci měřícího zařízení.

Odvolací orgán dále konstatuje, že dle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Subjektivní stránka vědomé nedbalosti pachatele je dána tehdy, jestliže pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhá na to, že se tak nestane. V daném případě odvolatel, musel chápat, že pokud při řízení na dálnici výrazně překračuje nejvyšší dovolenou rychlost, že jedná protiprávně. Je nepochybné, že obviněný věděl, že se dopustil protiprávního jednání.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině

a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Magistrátu města Hradec Králové, sp. zn. eP/142/2024/OP/Čih, jsou důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Zákon o odpovědnosti za přestupky, jako celek, v obecné rovině, chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Ve shodě s doktrínou je však třeba rozlišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o silničním provozu samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související překročením rychlosti jízdy. Má však ustanovení § 18 odst. 4, které obviněný vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění, v běžně se vyskytujících případech, bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou snůškou bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a neporušovat. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným

jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost.

Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu. Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu), se uloží pokuta od 2 000 Kč do 5 000 Kč. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč, tedy na spodní hranici zákonného rozpětí. Odůvodnění správního trestu, uvedené na str. 5-6 napadeného rozhodnutí, považuje odvolací orgán za dostatečné a plně vyhovující platným právním předpisům.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

K námitce odvolatele týkající se nejasné identifikace orgánu, který vedl řízení, jež předcházelo rozhodnutí, všech vyjmenovaných institucí v rozhodnutí a kompetencí všech oznámených institucí/orgánů, odvolací orgán konstatuje, že dle § 79a zákona o silničním provozu je, za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Magistrát města Hradec Králové, odbor přestupků, rozhodoval v přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 60 a 62 zákona o odpovědnosti za přestupky. Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 správního řádu jako příslušný odvolací orgán, projednal odvolání podle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedeného je zřejmé, že uvedené orgány jsou ze zákona legitimovány k projednání přestupku odvolatele. Námitka odvolatele je nedůvodná.

K námitkám týkajícím se postupu a jednání policie, odvolací orgán konstatuje, že neshledal nedostatky ve spisovém materiálu předloženém Policií ČR. Předložený materiál je ve standardní kvalitě. Pokud má odvolatel výhrady k jednání hlídky policie, může se obrátit na příslušný orgán Policie ČR se stížností na jednání policie.

K požadavkům odvolatele o sdělení informací dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, odvolací orgán uvádí, že věc byla řešena samostaně a vyřízena byla rozhodnutím o odvolání čj. KUKHK-17135/DS/2024/Kj, dne 24.05.2024, v právní moci dne 24.05.2024.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem a námitky odvolatele, uvedené v odvolání, za nedůvodné.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Darina Vanická
Odborná referentka oddělení dopravy

Vypraveno dne 14.06.2024

Rozdělovník:

1x

1x správní orgán I. stupně – Magistrát města Hradec Králové

1x odvolací orgán

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.06.2024.